LIGIA DOBRINEAN

Şcoala Gimnazială „Lucian Blaga” Jibou

Revista Gândurile noastre

Editura Școala Noastră

Zalău, 2016

Coordonator:

Profesor ptr. învățământul primar: **DOBRINEAN LIGIA**

Colaboratori: Becea Antonia, Coste Răzvan, Dîrjan Dan, Dobrinean Rareș, Dolha Rareș, Inceu Marc, Kavasi Eliza, Mocodean Briana Daniela, Rus Alexandra, Silaghi Tania, Zaharie Alexandru

Consilier editorial: **Costruț Mirela**

Tehnoredactare: prof. **Mureșan Alexandru**

Grafică: prof. **Daroczi Adela**

ISSN 2501-2436

ISSN–L 2501-2436

Tipărit la: Tehno - Print Zalău

Editura Școala Noastră Zalău

Str. Unirii nr. 2, Tel. 0760 / 789 994

e-mail: editura_scoala_noastra@yahoo.com

CUVÂNT ÎNAINTE

Revista „Gânduri” nu se vrea decât un modest semn de prețuire față de copiii care au pus atâta suflet în fiecare creație, informație sau bună dispoziție ce le regăsim în paginile acesteia.

Veți găsi creații în care copiii au dovedit multă implicare, au dat tot ce au avut ei mai bun și au dorit să împărtășească din gândurile lor și cu cei care le vor citi.

Aparent simplă, în realitate delicată, complexă, dar plină de noblețe, munca dascălilor este și va fi rasplatită nu numai de succesele elevilor noștri, ci și de gândurile frumoase și sincere exprimate de aceștia în paginile revistei.

Profesor ptr. învățământul primar,

Dobrinean Ligia

CUPRINS

- Despre Martie
- Creaţii literare
- Din activitatea noastră
- Curiozităţi
- Zâmbiţi, Vă rog!

DESPRE MARTIE

Martie este a treia lună a anului în calendarul Gregorian și una dintre cele șapte luni gregoriene cu o durată de 31 de zile.

Numele lunii martie (latină: Martius) vine de la zeul Marte, zeul războiului din mitologia română și era considerată o lună favorabilă începerii războiului. Sub împăratul Romulus al Romei, anul începea cu această lună, abia în anul 45 î.Hr., Iuliu Cezar a introdus Calendarul iulian iar anul începea la 1 ianuarie.

În tradiția populară românească luna martie se numește Mărțișor, acum începe aratul și semănatul, se curăță livezile și grădinile, se scot stupii de la iernat și se "retează" fagurii de miere utilizați ca leac în medicina populară. Martie a luat de la toate lunile câteva zile, ca să arate că el e mai tare, și de aceea el are mai multe zile decât lunile celelalte. Țăranii spun că urzica e buruiana lunii martie, deoarece aceasta este iute și în același timp tare, iar cine o mănaâncă se întărește, fiind cea dintâi buruiană.

Altă tradiție spune că apa de ploaie din luna martie trebuie adunată deoarece e buna de multe lucruri. Se folosesc de ea fetele, spălându-se pe obraz, zicându-se că întinde pielea.

În ceea ce privește prevestirea vremii se spune că dacă martie-i cu rouă, după Paști mult plouă, cu cât mai uscat va fi martie, cu atât mai umed va fi aprilie, tunetele în martie arată an mănos.

În cultura modernă luna Martie este dedicată fetelor și femeilor, cu toate că atestările documentare, destul de sărace, ne spun că semnificația acesteia era puțin diferită, deoarece pe vremea Imperiului Roman prima zi
a primăverii însemna și prima zi a anului. Pe vremea dacilor mărțișorul sau alte simboluri ale primăverii erau confecționate în timpul iernii și se purtau doar după 1 Martie. Mărțișoarele erau, pe atunci, pietricele albe și roșii înșirate pe o ață. Alte surse arătau că mărțișoarele constau în monede care erau atârnate de fire subțiri de lână, negru cu alb. Tipul de monedă din aur, argint sau bronzn indică statutul social al purtătorului. Ele erau purtate pentru a avea noroc și pentru a avea o vreme bună. Dacii credeau că aceste amulete aduc fertilitate, frumusețe și previn arsurile din cauza soarelui. Acestea erau purtate până când copacii începeau să înflorească și apoi atârnate de crengile lor.

Conform tradiției se spune că prima zi a primăverii este ziua Babei Dochia, care este o bătrână zeiță agrară, ce moare de 1 martie și renaște de Mucenici, pe 9 martie. Dochia aduce aminte de marea zeiță Terra Mater și poate fi asociată cu Diana și Iuno de la romani și cu Hera și Artemis de la greci. Legenda babei Dochia ne povestește despre o femeie batrână, Dochia, care avea o fiică vitregă pe care o ura. Într-o zi de iarnă geroasă, Dochia i-a dat o haină foarte murdară cerându-i să o spele la râu până devine albă ca zăpada. Pe măsură ce o spală, haina devenea tot mai neagră. Înghețată de frig și cuprinsă de disperare, fata plângea când a apărut Mărțișor, un bărbat tânăr care i-a oferit o floare magică și a sfătuit-o să se întoarcă acasă. Când a ajuns fata acasă, pânza era albă ca și neaua. Bătrânei Dochia nu i-a venit să își creadă ochilor. Văzând floarea roșie, prinsă în părul fetei, Dochia a crezut că primăvara a revenit și a plecat cu turma de oi pe munte. Urcând muntele, vremea s-a făcut frumoasă, așa că Dochia a renunțat, pe rând, la cojoacele pe care le purta. Când a ajuns în vârf, vremea s-a transformat în vifor și atunci s-a arătat Mărțișor: "Vezi cât de rău este să stai în frig și umezeală" a grăit el, "tu, cea care ți-ai obligat fiica să spele haine în râul înghețat." Bătrâna rămasă pe munte, într-un ger năpraznic a înghețat și s-a transformat în stană de piatră. De atunci roșul și albul simbolizează lupta între bine și rău, între iarnă și primăvară.

Buna Vestire: numită popular Blagovistenie sau Ziua Cucului, este sărbătorită în fiecare an pe 25 martie, ziua în care Fecioara Maria a primit înștiințare prin arhanghelul Gavril că va naște un prunc, fiu al Domnului. Pentru cei care mai păstrează tradițiile, Blagovistenia este prilej pentru o serie de ritualuri și obiceiuri populare. La țară se spune că "învie musca și începe a crește iarba", căci tot pământul este blagoslovit. În această zi aducătoare de veste minunată, este păcat ca oamenii să se certe... cine se ceartă în ziua de Buna Vestire are necazuri tot anul. Această zi, situată imediat după echinocțiul de primăvară, se mai numește și "Ziua cucului", când se dezleagă limba tuturor păsărilor pentru a cânta, dar mai ales a cucului .

Pagină realizată de ***Rus Alexandra***

Creații literare

Ajunul Crăciunului

E ajunul Crăciunului. Toată lumea împodobește bradul și ca de fiecare dată mă gândesc că se poate întâmpla ceva. Așa că am decis să port pijamaua mea preferată, pe care am primit-o de ziua mea anul acesta.

Toată această aventură pe care am trăit-o într-o singură noapte începe așa.

Eu am împodobit bradul, iar frații mei au pregătit laptele și biscuiții pentru Moș Crăciun, în cazul în care poate i se va face foame să aibă ceva de drum.

Apoi, toată lumea s-a dus la culcare. Pe la miezul nopții mi s-a făcut sete și am mers să îmi iau un pahar cu apă. Când mă întorceam înapoi în dormitor l-am văzut pe Moș Crăciun ieșind pe hornul casei. Din cuiozitate l-am urmat, fără să mă simtă și m-am ascuns printre cadourile care urmau să fie livrate la toți copiii de pe tot globul pământesc. Am văzut aproape toate continentele pământului, și pe Moș Crăciun cum împărțea cadourile copiilor nevoiași. Pe la ora șase și jumătate am ajuns la Polul Nord. Când Moșul nu a fost atent eu am ieșit repede din atelierul lui și am mers să cunosc mai bine zona. Acolo am văzut mulți copii, pe câțiva chiar îi cunoșteam și eu cred că toți acei copii au ajuns acolo la fel cum am ajuns și eu. Împreună cu câțiva copii pe care îi cunoșteam am mers înapoi în atelierul lui Moș Crăciun dar el nu mai era acolo.

- Ce ne facem acum? spune Andrei.
- Îl găsim pe Moș Crăciun.
- Dar unde este?
- Nu știu, ce ar fi să întrebăm acel elf ?
- Hei, Elfule, îmi spui te rog, unde este Moș Crăciun ?

- Moș Crăciun trebuie să mai ajute și pe alți copii care nu au primit daruri. Dar voi știți că oamenii nu au voie aici, și doar noi și spiridușii locuim în această zonă?

Elful ne vrăjise pe toți, și ne-a preschimbat în niște animale care trăiesc doar la Polul Nord. Îi prinse pe toți prietenii mei dar eu scăpasem ca prin urechile acului.

Am fugit în toate direcțiile și din întâmplare am dat peste Jack și Annie, eroii din cartea 'Pericol în Antarctica'.

Ei nu au fost de acord să mă ajute, dar au fost de acord să-i însoțesc. Nu după mult timp am descoperit un iglu în care era o comoară foarte valoroasă. Jack și Annie au fost de acord să mergem să luăm comoara și se întâmplă că o cușcă de fier căzu peste aceștia. Eu am văzut o manetă, așa că mi-am zis că poate se va întâmpla ceva bine și chiar așa a și fost. Cușca unde Jack și Annie au fost capturați s-a ridicat și ei au fost de acord să mă ajute.

După o săptămână am fost gata de drum, timp de o lună de zile am navigat fără oprire, dar într-o noapte Jack a adormit în timpul navigajului și am naufragiat pe o insulă în mijlocul oceanului.Nu am știut unde suntem și nici ce vom face în continuare, așa că am căutat niște exploratori să ne ajute.

- Uite, acolo în depărtare un explorator! exclamă Annie.

Eu fugisem spre explorator dar după un timp mi-am dat seama că nu este un explorator, ci era un vânător.Eu uitasem că elful m-a preschimbat în urs polar, așa că m-am apropiat cu încredere , dar el a început să tragă cu pușca spre mine.Jack și Annie i-au explicat că un elf m-a preschimbat în urs polar, i-au cerut mâncare și niște haine, dar el nu a vrut să ni le dea. A spus că are nevoie de acea mâncare și acele haine căci el mai trebuie să mai stea acolo încă un an, dar în schinb ne-a dat o hartă.După un timp, ne-am hotărât să mergem la Polul Nord și să îl rugăm pe Moș Crăciun să mă preschimbe la loc în băiețel și să mă ducă acasă. Când am ajuns în atelierul lui Moș Crăciun l-am întrebat dacă mă poate preschimba în băiețelul care am fost și dacă mă poate duce acasă cu sania lui. El a zis că mă poate transforma înapoi în băiețel, dar nu mă poate duce acasă pentru că în acea noapte a mai trecut pe acolo și nu poate merge în acel loc, a mai spus că putem lua sania lui să ajungem acasă. Ne-a învățat cun să o controlăm și că Jack și Annie să îi aducă sania înapoi. Când ne-am urcat pe sanie, aceasta și-a dat seama că nu era Moșul, așa că ne-a dus prin toată lumea, noroc că am avut acea hartă care ne-a dat-o vânătorul. Am văzut multe orașe importante, dar într-un final am ajuns acasă. Toată lumea m-a așteptat să vin la masă, iar după ce am mâncat m-am uitat să văd ce mi-a adus Moș Crăciun.

Când credeam că toate s-au terminat, au intrat Jack și Annie în casă și mi-au spus că trebuie să mergem repede la Polul Nord ca să îl ajutăm pe Moș Crăciun, deoarece a fost transformat în ren de elful care mă transformase și pe mine în urs și că acel elf era un trădător ce vroia să -i ia locul lui Moș Crăciun.

Așa că am mers cu sania Moșului până la Polul Nord să îl ajutăm. După ce am ajuns, am sărit după atelierul lui Moș Crăciun, am aruncat cu bulgări după elf, acesta s-a înfuriat și a început să preschimbe pe toți spiridușii și elfii din jurul lui în animale care nu pot trăi la Polul Nord, astfel să moară în frig. Elful aproape îl convinse pe Moș Crăciun să îi dea lui sania trasă de reni și atelierul.

Însă când elful nu era atent, m-am dus tiptil, i-am luat bagheta elfului și l-am preschimbat pe elf într-un ren și pe Moșul înapoi în Moș Crăciun.

Moș Crăciun a spus că putem să îl vizităm oricând și drept mulțumire ne-a dat o sanie fiecăruia.

Aceasta a fost aventura mea.

Dîrjan Dan

O întâmplare caraghioasă

Este prima zi din an în care a nins. Eu și prietenii mei am hotărât să mergem la săniuș. Când am sosit pe deal i-am întâlnit pe Alin, Raul, Răzvan, George și Alex. Ei au hotărât să facem bobul, iar Alin fiind cel mai mare s-a decis să-l conducă el.

În timp ce coboram, Alin s-a desprins de restul grupului și s-a îndreptat spre vale. Fiind un iluzionist priceput, a ieșit din încurcătură, noi neștiind asta, am mers să vedem dacă a pățit ceva. Ajungând acolo, am găsit doar sania lui. Ne-am panicat crezând că a alunecat în vale.

Se pare că vroia să ne joace o farsă, așa că ne-a speriat, noi am alunecat în vale de spaimă și după ce a râs foarte copios, ne-a ajutat să ieșim.

Am fost foarte furioși pe el, dar ne-a trecut când am ajuns la el acasă să ne încălzim și mama lui ne aștepta cu ceai și gogoși calde.

A fost o zi interesantă.

Dîrjan Dan

Călătoria magică

A venit din nou noaptea. Stăteam în pijamalele mele preferate, în patul meu cald și comod. Am adormit și nu după mult timp m-am trezit înconjurat de o lumină strălucitoare.

- De ce mă ninge pe nas? Oare visez?

Îmi trag o palmă să mă trezesc.

- Doamne, ce e cu palma mea? E labă de urs!

Mă uit în jos și văd că sunt transformat în urs, iar în jurul meu e plin de zăpadă peste tot.Îmi pare că sunt la Polul Nord.Nu știu în ce direcție să o iau și încotro s-o apuc.

Văd o stea polară, mă las călăuzit de ea, când deodată, îmi apare în cale un alt urs care s-a prezentat: Tibbers.

Văzându-mă așa supărat, mi-a spus că poate reușim să devenim prieteni și dacă poate, încearcă să mă ajute.I-am povestit ce s-a întâmplat cu mine, că aș vrea să mă ajute să găsesc o cale care să mă ducă acasă.

Tibbers mi-a explicat că poate să mă ajute, doar că avem o călătorie lungă de parcurs împreună până la „Poarta de trecere spre alte lumi”.

Toată copilăria mea am visat să ajung pe tărâmurile înghețate ale Polului Nord și uită-mă aici, chiar dacă eram transformat.Tot ceea ce auzisem despre Polul Nord se adeverise.E locul unde cerul strălucește și noaptea, iar sunetul scos de zăpada mătăsoasă ne încântă urechile.

Mergând așa, am observat la orizont un iglu.Am intrat acolo cu speranța că vom găsi pe cineva să ne ajute.Era casa de gheață a unui spiriduș, iar acesta ne-a spus că ne va duce la Jack și Annie, singurii copii care pot deschide „poarta de trecere spre alte lumi”.

Ne-am urcat cu toții într-o sanie trasă de șase câini husky ce ne-au tras cu forța vântului.Am mers o zi și o noapte până am ajuns la copii cerându-le ajutorul.

- Dacă vrei ajutor, îmi trebuie ceva în schimb, spuse Annie.

- Dar eu nu am nimic!

- Atunci, răspunde-mi la o ghicitoare:

„Cine vine cu steluțe
Albe-n frunte,
Dinspre munte?
- Aaaa...e iarna! am răspuns eu ușurat că nu a fost ceva mai greu.
- Corect! Acum te vom duce acasă!

Aceeași lumină orbitoare care m-a adus pe acest tărâm magic mă însoțește acum spre casă. Mă bucură această experiență interesantă, mă bucur că sunt copil din nou și nu urs, dar cel mai mult mă bucură sărutul mamei de bună dimineața.
- Ah, ce bine-i acasă!!!

Inceu Marc

Iarna la joacă

Pe la ora prânzului, într-o sâmbătă a lunii decembrie, m-am hotărât să ies afară la joacă.Cerul limpede, casele îmbătrânite și glasurile guralive ale copiilor fac iarna magică.

Eu și o prietenă ne-am dus în parc.Luminile strălucitoare ale stelelor au dispărut, iar noi am hotărât să mergem într-un loc luminos, plin de copii cu priviri agere și am făcut un castel din zăpadă.Pe mantia groasă și pufoasă de pe pământ am făcut îngerași din zăpadă. Fulgi strălucitori au început să cadă din nori.
Copiii cu obrajii roșii ca para focului au plecat spre casele lor. Troienele călătoare au fost străbătute toată ziua de către copiii năzdrăvani și plini de viață, încât acum sunt și ele dornice de tihna din timpul nopții.

Rus Alexandra

O lume magică

Într-o noapte, m-am pus în pat îmbrăcată în pijamaua mea preferată, alături de ursulețul meu gri.Eram așa liniștită, nu aveam griji.

Dimineața, m-am trezit pe un tărâm magic numit ,,Supereroia". Dar nu m-am trezit sub forma mea, ci a unui pui de urs.

- Aaaaa! Ce am pățit? mă întrebam eu speriată la maximum.
- Ești pe tărâmul magic, Supereroia! spuse Spiderman.
- Cum am ajuns aici?
- Patul tău este un portal magic care te duce în altă dimensiune. Aici sunt liliputani și uriași.
- Ce sunt liliputanii?
- Oameni mici, care au un întreg popor! Chiar și un rege! Vii să îi vedem?
- Sigur, de ce nu?

Amândoi am plecat în poporul ,,Liliputania", condus de regele Ronald întâi.

- Ce căutați aici, uriașilor? mă întreabă un ,,mic omuleț".
- Am venit cu gând de pace, nu vrem să vă facem rău!
- Potiți, poftiți! spuse regele.
- Bună ziua, alteța sa regală!
- Bună și vouă, uriașilor!Ce vă aduce pe aici?
- Vrem doar să vedem cum este locul unde trăiți.
- Cu mare drag! Aici este satul, lângă un castel.Avem stadion, spital, sală de jocuri.

Am fost atât de uimită de cum au reușit să fie atât de isteți acești omuleți încât să reproducă lucruri din realitate în miniatură, încât nici nu am auzit când Spiderman a mulțumit regelui pentru ospitalitate și mă îndemna să pornim înspre ,,Uriașotania", cetatea uriașilor.

Aici toate lucrurile erau deosebit de mari: o masă avea cincizeci de metri înălțime, un inel un metru, iar o casă două sute de metri, iar noi pe lângă uriași eram ca liliputanii pe lîngă noi.

- Încotro ne îndreptăm acum, Spiderman?

- Nu știu!

- Cum nu știi? Eu sunt transformată în urs, sunt pe un tărâm magic, și tu nu știi încotro ne îndreptăm?

Intrasem în panică, dar deodată cineva m-a întrebat:

- De ce te-ai întristat așa?

- Da, nu ai motiv! spuse o altă voce.

Ridicându-mi privirea, mi-am dat seama că lângă mine ereau Supergirl și Batman.

- Ce mult mă bucur să vă văd!

Le-am povestit despre transformarea mea și i-am întrebat dacă puterile lor magice unite ar putea să mă ducă înapoi acasă.

- Dar nu ți-ar plăcea o viață plină de aventură cu noi? m-au întrebat aceștia.

- Oricât de tentant este, trebuie să mă întorc! Am o familie, o școală, o viață plăcută acolo! am răspuns eu.

- Promiți că o să vii să ne vizitezi? întrebă Supergirl.

- Ce te face să crezi că nu o să vin? Aici este o lume magică, plină de aventuri... sigur mai vin! Vă promit!

- Atunci, tot ce ai de făcut este să să spui: ”Familia este a mea, du-mă înapoi la ea!” și te vei întoarce.

- Mulțumesc mult pentru tot! La revedere!

După ce am ajuns înapoi acasă, i-am povestit prietenei mele celei mai bune despre aventura mea, despre Supergirl care m-a invitat să mai merg acolo, pe acel tărâm magic, plănuind ca în vacanță să mergem împreună și să ne bucurăm de toată frumusețea și magia de acolo.

Rus Alexandra

Goana prin mină

Într-o zi obișnuită, eu și câțiva prieteni ne-am întâlnit cu Prințul fericit, iar acesta ne-a spus:

- Vreau să mergeți în mina de aur ca să luați bogățiile pentru oamenii săraci!

Noi i-am spus că suntem de acord, iar apoi l-am întrebat:

- Bine, dar cum o să facem asta cu vrăjitorul cel rău prin preajmă?

- Păi, suflati în fluierul acesta, iar rândunelul vă va sări în ajutor.

- Multumim, prințe, dar cum ne poate ajuta el?

- O să vedeți voi, are metodele lui, iar pentru vrăjitorul auriu vă dau un singur sfat:obiectele prețioase trimit propriile sale vrăji înapoi spre el.

- Mulțumim de ajutor!

Trecând prin pădurea fiorilor și prin mlaștina sufletelor putrezite, am ajuns în sfârșit în mina descrisă de prinț.

- Vai, dar ce puternic strălucește aurul!

- Fiindcă e din puterea mea, ha ha ha ha ha!

- O, nu!E vrăjitorul auriu!

- Da, chiar el, și să nu îndrăzniți să-mi atingeți aurul, iar dacă îl atingeti, va fi vai și-amar de voi, ha ha ha ha ha ha ha!

- Acum ce facem, îl înfruntăm sau o luăm la goană? spuse Charlie.

- Nu, îl înfruntăm ca niște curajoși.

- Mă temeam eu că o să spui asta!

- Haide, soarta săracilor depinde de asta!

- Atunci, suflă odată în fluierul de la prinț!

- Bine!

Miranda suflă în fluier și rândunelul sosi la timp. Acesta veni cu învelișurile de aur ale prințului.

Le puse pe vrăjitor când acesta nu era atent și își pierdu puterile la cea mai mică atingere a obiectului prețios (aurul) iar acesta a fost dat celor săraci.

- Ați făcut o treabă bună, copii!

- Mulțumim, dar știi cum e vorba: ”totul e bine când se termină cu bine”.

- Dar sunt prea curios ce s-a întâmplat cu vrăjitorul! spuse Luci.

- Atunci, hai să aflăm! spuse hotărâtă Diana.

Și aventura copiilor continuă.

Când ajunseră în mina cea sinistră își începură căutarea.Luci găsi o pâlpâitură de lumină la câteva sute de metri și îi chemă pe ceilalți.

Deodată, vrăjitorul auriu se ridică din acel loc și spuse:

- Credeați că mă puteți învinge, dar ați eșuat. Un simplu înveliș de aur nu mă poate opri.

Copiii sunau disperați în fluier, dar nimeni nu le venise în ajutor.

- Acum e acum, spuse Liana.

- Nu mai vorbi și fugi!

Deodată, rândunelul aruncă tot aurul din mină peste vrăjitor.

Acesta dispăru fără urmă.

- Mulțumim, rândunelule!

- Cu mare plăcere!

- Acum mai trebuie să ducem aurul celor săraci.

- Asta putem face, dar să ieșim din mină pe întunericul ăsta, nu!

- Mai am un as în mânecă.Am lăsat de la prinț până aici o dâră de bucățele de aur, spuse rândunelul.

Au reușit să iasă teferi de acolo, apoi au plecat să ducă aurul oamenilor săraci, le-au povestit despre peripețiile lor, iar aceștia i-au admirat și i-au felicitat pentru curajul de care au dat dovadă.

Dobrinean Rareș

Prima ninsoare

Este prima ninsoare de anul acesta. Copiii bucuroși și veseli au așteptat ca steluțele argintii să se așeze și să formeze plapuma cea albă de zăpadă. Copiii au venit cu săniuțele, cu discurile, se bulgăreau, se culcau pe stratul pufos și delicat și își mișcau mâinile și picioarele pentru a face îngerași. Împreună au făcut un om de zăpadă. I-au pus o oală de fier, un fular și cu cristalinele glasuri ale lor au început să danseze și să cânte în jurul lui:

„El este Olaf!

Omul de zăpadă!

El este Olaf!

Omul de zăpadă!”

După ce au dansat, strașnicul ger a suflat o adiere puternică și rece iar ei au mers în casele lor. A doua zi, căldura din privirile copiilor se stinseră, pentru că Olaf dispăruse. Ei se întristară și se întorseseră cu spatele pentru a admira zăpada albă ca spuma laptelui. Casele aveau cușme de omăt. Ei începură să exploreze și într-un final l-au găsit pe Olaf.

Scânteia din ochii lor strălucea de bucurie. Începură să zboare fluturii gingași. Valurile de copii aveau obrajii ca merele.

Spre seară, au mers la casele lor bucuroși că l-au găsit pe Olaf.

Dolha Rareș

Pălăria Omului-de-Zăpadă

E atât de frig afară încât dacă ar fi pietre prin jur, ar crăpa. Dar el se simte în atmosfera de congelator. Simte că trăiește, iar ochii lipsiți de culoare îi râd de bucurie.

Ninge cu fulgi mari de zăpadă care îl acoperă din cap până în picioare cu o manta albă.Și hainele îi sunt albe și sclipesc în razele timide ale soarelui, fiind țesute cu fulgi moi de nea. Îi șade bine în haine albe, de altfel sunt singurele haine pe care le are. Mâini nu are, dar nici nu are nevoie, căci nu mănâncă și nu bea, nici nu strânge mâna trecătorilor.Doar îi salută cu mătura din dotare , așezată pe corpul său în așa fel încât seamănă cu o mână care exprimă : "Salut!". Stă pe sol înghețat, pironit în mijlocul zăpezii, privește în zarea albă și se bucură de zăpada care cade în exces.

Corpul lui este format din trei bulgări de zăpadă. Bulgării catifelați îl fac să pară dolofan și jovial.Veselia îi este accentuată de zâmbetul mare cât rotundul capului. Gura, o simplă linie, are deasupra niște ochi negri ca abanosul. Între gura care zâmbește tot timpul și ochii mici de cărbune, tronează un nas mare, un morcov portocaliu. Pe cap are oala mare care numai de cald nu-i ține.

Acesta este Omul-de-Zăpadă. Deși arată bizar, înveselește peisajul rece și alb. Omul-de-Zăpadă se bucură de fiecare moment de frig și de fiecare fulg de nea care cade din cerul încărcat cu nori albi. Cât timp e frig și ninge, Omul-de-Zăpadă are hrană pentru a-și întreține corpul sensibil la orice adiere de caldură.

Becea Antonia

O zi de iarnă

A sosit iarna. Afară e din ce în ce mai frig. Peste dealurile masive, cu copaci triști și pustii bate un vânt rece ca gheața.Fulgii cad spre pământ printr-un dans frumos.Natura adormită se apleacă în fața aerului rece. Cerul limpede este plin de fulgii strălucitori, gri și mari de nea și nu se mai văd păsările mici și haioase. Pomii au îmbrăcat straie albe de zăpadă**.**Lungi troiene călătoare sunt străbătute de sănii . Copiii roșii ca para focului se jucau cu manta groasă și pufoasă de nea.Troienele călătoare erau minunate, iar ninsoarea a durat până a doua zi.

Ce zi minunată de iarnă!

Kavasi Eliza

Iarna

De când gerul a sosit,
Noi în haine groase ne-am îmbrobodit.
Cu toții ne-am adunat
Și cu zăpadă ne-am jucat.

Ninge,ninge cât mai tare,
Că de-abia mai vezi în zare.
Râsetele nu mai contenesc
Și se-așează toți și toate,
Gălăgia lor se pierde-n noapte,
După o zi grea de joacă,
Merg copiii înspre case.

Mocodean Briana Daniela

Omul de zăpadă

Eu sunt omul de zăpadă,
Așezat în colț de stradă,
Vântul și cu soarele,
Mi-au topit picioarele.

Chiar dacă-s mai mititel,
Nu sunt supărat defel.
Fulgii când încep să cadă,
Se așterne iar zăpadă.

Toți copiii vor veni,
Împreună vor trudi,
Dintr-un bulgăre mai mare,
Îmi vor face iar picioare.

Coste Răzvan

Venirea iernii

A venit iarna împrăștiind steluțe și fulgi mari de nea. Fiica cea mai bătrână a omului a îmbrăcat pinii și brazii cu cojoace grele de zăpadă. Pe jos covoare albe și moi se mai întind pe alei pe lângă copacii de zahăr. Omătul sclipitor încântă copiii. Afară ninge ca-n povești de parcă ar fi argint căzut din cer ,iar crengile au mănuși de puf. Dealurile aveau cușme de omăt.

Fulgii se joacă de-a prinselea prin aer, iar clinchetele de zurgălăi răsună în depărtare. Pe gheața ca oglinda se dau copiiI. Șirag de săniuțe vin de pe coastă. Copii au obrajii îmbujorați. Luncile și câmpurile s-au făcut albe ca laptele.

Se spune că iarna e cel mai vesel anotimp.

Dolha Rareș

Friguroasa iarnă

Pe la ora zece-n casă,
Vine iarna friguroasă.
Și cu ea aduce gerul,
Ca să trăbată tot cerul.

Fulgi de nea tot zboară-n aer,
Precum gerul cel mai ager,
Vremile mai răcoroase,
Sunt stăpâne peste case.

Când iarna s-a răcit,
Și frigul nedorit
A-nghețat apa-n băltoace
Fiindcă lui așa îi place.

Dobrinean Rareș

Începutul iernii

Păsările au plecat,
Frigul ne-a înconjurat,
Vântul bate neîncetat,
Florile au înghețat.

Pe case țurțuri de gheață,
De acoperiș se-agață,
Seara, iarna dând târcoale,
Ne trimite la culcare.

.

Despre iarnă să vă spun,
Cum poți construi un turn,
Din zăpadă și din gheață,
Și cu-a brazilor verdeață.

Moș Crăciun, Moș Nicolae,
Vor intra-n a ta odaie,
Dacă ești cuminte, bun,
Primești daruri de Crăciun.

Dobrinean Rareș

Baba Iarnă

Eu sunt Baba Iarnă,
Așezată peste sat,
Zăpadă, lacrimi înghețate,
Câmpul pare înghețat

Fulgii moi trec peste sat,
Câte unu, câte doi,
Cad din cer
Ca niște flori.

A-nceput să cearnă
Friguroasa iarnă.
Hai, băbuță cerne,
Fulgii mi-i așterne!

Pune flori pe geamuri,
Și mai fă-mi băbuță,
Drum de săniuță.

Coste Răzvan

Crocodilul şi căprioara

Într-o zi, pe la sfârșitul toamnei, un crocodil stătea pe malul unui lac și zicea:

- Mi-e foarte foame! Ce-aș mai mânca o căprioară dulce! Dar ce căprioară se va apropia de un crocodil?

Prin împrejurimi trecea o căprioară. Crocodilul, ca să o păcălească pe căprioară, s-a prefăcut că vede ceva amuzant.

- Ha-ha! Ce amuzant! Ha-ha!

- Ce este crocodilule? De ce râzi?

- Vrei să plâng?

- Nu! De ce ai crede asta?

- Doar așa spuneam!

- Zi-mi și mie, ce este așa amuzant?

- Am văzut o pasăre pe cer care plângea.

- Și?

- O altă pasăre, ca să o înveselească, a făcut un spectacol superb! Așa de amuzant încât am râs și eu! Este încă acolo. Vrei să o vezi?

- Da, da!

- Haide lângă mine!

Când mica și inocenta căprioară s-a apropiat, crocodilul a deschis o gură cât o șură și a înghițit-o.

De atunci, nici măcar un animal nu s-a mai apropiat de un crocodil.

Rus Alexandra

Început de primăvară

Primăvara a-nceput,
Cu sute, mii de flori,
Chiar și câmpul a-nverzit
Sub soarele iubit.

Primăvara a sosit,
Strigă toți în cor,
Chiar și păsările vin
În a noastre țări.

Dobrinean Rareș

A venit primăvara

A sosit primăvara! Fiica cea mai tânără și mai frumoasă a anului, a readus natura la viață. Razele senine ale soarelui străpung norii albi.Soarele apune și răsare, luna supraveghind tot timpul. Peste noapte plouase. Dimineața plutea în aer un miros de pământ umed și pe frunze, diamante de rouă străluceau în lumina caldă și blândă a soarelui.

Rândunelele se întorc din țările calde la cuiburile lor lăsate în izbelişte. Izvorul curge subțire pe râul sec, iar azurul apei este atât de limpede încât copiii se joacă toată ziua în apă. În sat oamenii sunt bucuroși de sosirea primăverii. Razele soarelui mai sunt numite și bețe de raze aurii.

În locurile unde fuse zăpadă crescuseră ghiocei mici și frumușei. Oamenii începuseră să are pământul. Mireasma proaspătă de pământ arat se împrăștie în aerul cald al zilei de primăvară. Soarele vesel și cald revarsă căldura-i mângâietoare. Un dulce vânt de primăvară răcoresc oamenii care lucrează în câmp.

Rândunica cea voioasă taie albastrul cerului ca o săgeată. Unii spun că a sosit luna pictorilor care au colorat frunzele verzi și le-au făcut vii.

Dolha Rareș

Cioara păcălită

Într-o zi, o cioară hoață,
A furat un cașcaval.
Era ditamai bucata,
Trăgea tare la cântar.

Dar vulpoiul pofticios,
El pe cioară-o păcăli,
Și cu glasul lui frumos,
Chiar așa o linguși:

„- Bună ziua, cioară dragă,
Chiar la tine mă gândeam,
Mi-a fost dor de vocea-ți caldă,
Cântă-mi ceva de pe ram! ”

Doar că cioara cea credulă,
Ea pe vulpoi îl crezu,
Și-ncepu cu mare gură,
Să își cânte cântecul.

Cioara când deschise ciocul,
Cașcavalul îi căzu,
Și atunci vulpoiul, hoțul,
Ciorii el i-a zis acu’:

„- Să nu crezi lingușitorii,
Ce în față îți zâmbesc,
Când ei te vorbesc de bine,
Numai răul îl pândesc.”

„Să nu-ți pară rău de brânza
Ce-ai pierdut-o azi ușor,
Ai primit însă o povață,
Ce-ți va fi de ajutor.”

Acum cioara rușinată,
A zburat în codrii negri
Și nu s-a arătat la față
Până după trecerea vremii.

Dobrinean Rareș

Cearta păsărilor

Sus pe gardul din grădină,
Un cuc tot băga de vină,
Iar o mierlă cântăreață,
S-a luat cu el la harță.

O cioară-nfumurată,
A sosit la ei pe dată,
Și le-a spus cu ironie,
Să facă o colonie.

Doar vrăbiuța cea isteață,
A aflat că cioara-i hoață.
Cioara neavând ce face,
I-a cerut s-o lase-n pace.

Zice cucul către mierlă,
Că se laudă că-i perlă.
Însă mierla înciudată,
L-a jignit pe cuc deodată.

Deși își strigă numele clar,
Lumea-l crede-un papagal.
Și deodată au cedat,
Să se tot ia la certat.

Dobrinean Rareș

Primăvara a sosit

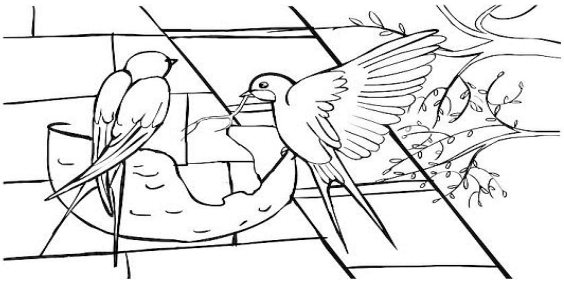
Iarna a plecat acum
Fiindcă s-a-ntâlnit pe drum
Cu frumoasa primăvară
Ce-a venit la noi în țară.

Și mergând iarna grăbită
Și-a arătat fața albită
Adevărul însă este
Parcă scos dintr-o poveste.

Povestea primăverii-i povestită
Și de toți este iubită
Anotimpul preferat
De nimeni nu e uitat.

Peste tot alungă ura
Și-nveselește natura
Un băiat striga uimit:
-Primăvara a sosit!

Dobrinean Rareș

Scrisoare către muma lui Ştefan cel Mare

Dragă muma lui Ștefan,
Astăzi ți-am adus un dar,
Dar și tare mult aș vrea,
Ca să știi și dumneata,
Că eu te admir nespus,
Pentru-n-curajările ce-ai spus,
Fiului tău dorit
Care a și biruit!

Dragă mumă,
Eu te admir pentru curajul și dorința ca fiul tău să biruiască. Sper ca într-o zi să fiu așa de puternică și curajoasă ca și dumneata.

Rus Alexandra

Din activitatea noastră

Am participat la diverse concursuri și am obșinut și rezultate :

Concursul Naţional "Festivalul toamnei", ediţia a XVI-a **2015:**

- ✓ *premiul I*: Kavasi Eliza;
- ✓ *premiul III*: Rus Alexandra.

Concursul Interjudețean de creație plastică "Toamnă, bogăție și culoare" 2015,

- ✓ *premiul I* : Rus Alexandra, Inceu Marc.

Concursul Naţional Comper Comunicare 2016:

- ✓ *premiul I*: Coste Răzvan, Dobrinean Rareș, Rus Alexandra, Țura Rafael, Vereș Andrada;
- ✓ *premiul II*: Dîrjan Dan, Dolha Rareș, Inceu Marc, Kavasi Eliza, Mocodean Briana, Spătar Andrei, Zaharie Alexandru;
- ✓ *premiul III*: Becea Antonia, Ciocan Alexandru, Paul Sebastian, Romitan Diana;
- ✓ *Menţiune*: Roman Denisa, Silaghi Tania.

Concursul Naţional Comper Matematică 2016:

- ✓ *premiul I* : Dobrinean Rareș,Dolha Rareș,Țura Rafael,Vereș Andrada;
- ✓ *premiul II* : Dîrjan Dan, Mocodean Briana, Rus Alexandra ,Spătar Andrei;
- ✓ *premiul III*: Becea Antonia, Coste Răzvan, Inceu Marc, Kavasi Eliza, Roman Denisa, Silaghi Tania, Zaharie Alexandru.

ȘTIAȚI CĂ….

CURIOZITĂȚI

- Oasele care formează scheletul uman sunt foarte puternice. Extrem de puternice chiar. Un schelet de mărimea unei cutii de chibrituri ar putea susține o greutate de 9 tone?
- Ceaiul este a doua băutură consumată în lume, cantitativ, după apă?
- Craniul uman continuă să își modifice forma până la 45 de ani?
- Se consideră că banana este primul fruct plantat de om?
- În timpul vieții, o persoană produce suficientă salivă cât să poată fi umplute două piscine de dimensiuni normale?
- Cu excepția gemenilor identici, fiecare persoană are un miros unic?
- Pentru a putea simți gustul unui aliment, e nevoie ca saliva să îl poată dizolva. Nu ne credeți? Încercați să gustați ceva atunci când aveți limba uscată.
- Omul uită aproximativ 80% din tot ce învață pe parcursul unei zile?
- Vasele de sânge din creierul uman măsoară aproximativ 161.000 de km, suficient cât să înconjoare Pământul de patru ori?
- Persoanele inteligente visează mai mult?
- Creierul uman generează mai multe impulsuri electrice într-o singură zi decât toate telefoanele din lume;
- Corpul uman eliberează în 30 de minute suficientă energie cât să încălzești un litru de apă?
- Când o persoană moare, văzul este primul simț care dispare, iar auzul ultimul?
- Cea mai veche legumă folosită de om este varza?
- Ficatul are peste 500 de funcții în organism?
- De-a lungul vieții omul se hrănește cca 4 ani și doarme în medie 25 de ani?
- Ochii au aceeași mărime ca la naștere, dar nasul și urechile nu se opresc niciodată din creștere?
- Picioarele conțin 500.000 de glande sudoripare și pot produce mai mult de 500 ml de transpirație pe zi?
- Nasul uman poate recunoaște 500.000 de mirosuri diferite?

Material cules de *Zaharie Alexandru*

Ce fac reptilele...

- Țestoasele există pe pământ încă dinaintea apariției dinozaurilor.
- Reptilele, asemenea păsărilor, își pot controla voluntar mușchii pupilei. Ele își dilată sau contractă pupila când doresc, nu doar ca răspuns la gradientul de lumină.
- Șopârla texană cu corn poate țâșni sânge din ochi. Este o modalitate deosebită de apărare. Jetul poate fi aruncat până la 3 metri.
- Dacă un gecko este atacat, el va încerca să distragă atenția prădătorului agitându-și coada. Când prădătorul se aruncă asupra cozii, aceasta se desprinde de corp și continuă să miște. Șopârla scapă cu viață, iar în scurt timp îi va crește o altă coadă.
- Cel mai lung șarpe din lume, înregistrat oficial, a fost un un piton reticulat ce depășea cu puțin 10 metri.
- Cea mai mică șopârlă din lume este o specie rară de gecko, originară din Insulele Virgine, care măsoară sub 2 cm.
- Gecko sunt singurele șopârle care au voce și emit sunete specifice.
- Limba unor specii de șopârle (cameleoni) este de două ori lungimea corpului.
- În schimb crocodilii nu pot scoate limba afară din gură.
- Șerpii pot înghiți prăzi care sunt de 3 ori diametrul lor corporal.
- Șerpii nu au urechi.
- În funcție de mărimea ultimei mese, anaconda poate trăi câteva luni fără să mănânce.
- Șerpii au capacitatea să își disloce maxilarele pentru a înghiți mai ușor prada.
- Crocodilul de Nil poate atinge viteze de peste 45 km/h.
- Cameleonii își pot mișca ochii în direcții diferite în același timp.
- Dacă pitonul este cel mai lung șarpe din lume, anaconda este cel mai masiv. Este unul din șerpii care nasc pui vii.
- Creierul reptilelor reprezintă doar 1% din masa corporală..
- La majoritatea reptilelor inima este formată din 3 încăperi. Crocodilienii sunt singurii care posedă 4 camere cardiace.

Pagină realizată de *Dobrinean Rareș*

Unii din cei mai spectaculoşi arbori din lume

Baobabul aparţine genului Adansonia, familia Bombacaceae, numele său însemnând "copac cu capul în jos", rădăcinile sale semănând izbitor cu ramurile sale. O legendă arabă spune că "diavolul a apucat copacul de baobab, i-a împins ramurile în pământ şi i-a lăsat rădăcinile în aer"….

Copacul Sânge de Dragon

Dracaena cinnabari cunoscut şi sub numele de Sânge de Dragon este un copac multisecular atipic cu o formă cel puţin ciudată, amintind mai degrabă de o specie vegetală extraterestră. Sângele Dragonului este originar din Arhipeleagul Socotra (Oceanul Indian). Denumirea sa vine de la răşina de culoare roşie a copacului ce aminteşte de culoarea sângelui.

Stejarul Îngerului aflat în parcul Angel Oak în Carolina de Sud vorbeşte cel mai bine despre măreţia şi dimensiunile la care poate ajunge această specie de stejar. Stejarul Îngerului are o înălţime de 20 de metri, o circumferinţă de 8,5 metri, iar umbra pe care o produce coroana sa acoperă 1600 de metri pătraţi. Se crede că are o vârstă de 400 de ani.

Măslinul din Vouve

Cel mai bătrân măslin din lume se află pe Insula Creta, în satul Ano Vouve, din regiunea Chania. Este înalt de 12,5 metri, are o circumferinţă a trunchiului de 12,5 metri şi mai face încă măsline.
Aparţine unei varietăţi numite tsoun.

Copacul Închisoarea Boab este un imens copac gol pe dinăuntru, aflat în afara orașului Derby din Australia. Legenda spune că în 1890, copacul a fost folosit ca închisoare pentru câțiva prizonieri indigeni ce erau transportați la Derby pentru a fi executați.

Eucaliptul curcubeu (Eucalyptus deglupta) poate fi găsit doar în emisfera nordică. Înălțimea lui atinge până la 70 de metri, dar aceasta nu este singura sa trăsătură distinctivă. Coaja lui este vopsită în toate culorile curcubeului.

Copacii Templu din Ta Phrom

Considerat arbore sfânt atât în religia hintoistă cât și în cea budistă, copacul este cunoscut și sub numele de banyan sau smochinul pagodelor (ficus bangalensis). Numele i se trage de la faptul că preoții, uzând de modul său atipic de înmulțire și de creștere, îl însămânțau în acoperișul de lemn al templelor.

Copacul Methuselah

Acest trunchi poate fi găsit în pădurea alpină Bristlecone, din Munții Albi din California. Copacul se cheamă Methuselah Grove, fiind numit după cea mai bătrână persoană din Biblie.

Trunchiul are aproximativ 4.844 de ani.

Castanul celor 100 de cai

„Castanul celor 100 de cai” are o varsta estimata la peste 2000 de ani. Se afla in Sicilia, pe versantul estic al Vulcanului Etna, la doar 8 km de craterul acestuia,.

Despre flori

- Mimosa pudică este recunoscută drept planta rușinoasă și își închide frunzele când este atinsă cu degetul.

- Dacă pui un trandafir alb într-o glastră cu apă colorată petalele trandafirului se vor colora și ele în aceeași culoare.

- Planta cu cea mai mare floare este Rfflesia arnoldii. Poate fi întâlnită în pădurile tropicale din sud-estul Asiei (mai exact în insula Sumatra din Indonezia) și reprezintă o priveliște spectaculoasă, impresionând prin dimensiunile sale.Planta nu are tulpină**,** înflorește o singură dată pe an, iar floarea se deschide doar pentru o săptămână. Apare inițial sub forma unui mugur cărnos, ca o varză, apoi se deschide treptat, formând un imens bol moro roșcat, înconjurat de cinci petale cauciucate de culoare roșie cu grena. Floarea poate ajunge la diametrul de 1m., 2,5 cm. grosime și o greutate de 7 kg.

- Frunzele cele mai mari sunt ale palmierului rafie. Frunzele arborelui pot ajunge la aproximativ 22 m lungime și 12 m lățime și pot adăposti până la 10 oameni.

- Tulpina nufărului de baltă poate atinge până la 5 m înălțime. Floarea acestuia se ofilește în momentul în care este ruptă, chiar dacă, ulterior, este așezată în apă.

Pagini realizate de *Silaghi Tania*

Glume

❖ Într-o școală se aude un zgomot teribil dintr-o clasă. Directorul intră în clasă și vede îngrozit cum toată lumea țipă, se bate, unii se urcă pe bănci, etc. Directorul se repede la cel mai zgomotos și îl dă afară din sală. Se face dintr-o dată liniște.

Unde este profesorul vostru?

– Tocmai l-ați dat afară…

❖ **La ora de gramatică, învățătoarea îl întreabă pe Gigel:**

– Care este viitorul verbului "eu casc"?

Gigel răspunde:

– "Eu dorm", doamna învățătoare!

❖ De ce păsările flamingo dorm într-un picior?

– Pentru că dacă l-ar ridica și pe al doilea, ar cădea.

❖ **Profesorul meu m-a pedepsit pentru ceva ce nu am făcut.**

– Dar ce nu ai făcut?

– Tema pentru acasă …

❖ Anca scrie o scrisoare. Văzând-o, mama o întreabă:

- Ce faci acolo, Anca?

- Scriu o scrisoare Elenei.

- Dar tu nu știi să scrii! îi spune mama.

Și ce, nici Elena nu știe să citească!

❖ **- De unde știm că morcovii fac bine la vedere?**

- Păi, ați văzut vreodată un iepure cu ochelari?

❖ La ora de desen, un copil desena un îngeraș!

Vine profesorul și zice:

- Ce desenezi acolo?

- Un îngeraș!

- Cu trei aripi? Unde ai mai văzut îngeraș cu trei aripi, copilule?

- Dar dumneata cu două aripi unde ai văzut?

❖ **-De unde știm că morcovii fac bine la vedere?**

- Păi, ați văzut vreodată un iepure cu ochelari?

❖ Un copil, la grădiniță, încearcă să își încalțe cizmulitele. Pentru că nu se descurca, a cerut ajutor educatoarei. Cu tot trasul și împinsul, cizmulitele nu voiau nicidecum să intre. Până când a reușit totuși să îl încalțe, educatoarei i-au apărut broboane de transpirație pe frunte. De aceea aproape că i-au dat lacrimile când copilul i-a zis:

- Doamnă, dar sunt puse invers...

Într-adevar, erau pe picior greșit... Nu a fost cu nimic mai ușor să îi scoată cizmulițele decât să i le pună, totuși a reușit să își păstreze calmul până când iar cizmulițele erau încălțate, tot cu sudoare pe frunte, dar de data aceasta așa cum trebuia.

Însă atunci băiețelul a zis:

- Cizmulițele astea nu sunt ale mele!

În loc să strige la el, educatoarea și-a mușcat buza și încă o dată s-a chinuit să îl descalțe. Când s-a terminat chinul descălțatului, băiețelul i-a spus:

- Sunt cizmulițele fratelui meu. Mama mi-a zis să le încalț pe astea azi.

Acum ea nu mai știa ce să facă... Să plângă sau să râdă? A reușit totuși să strângă suficientă răbdare pentru a se lupta din nou cu cizmulițele. Când, în sfârșit, l-a încălțat, înainte de a-l trimite afară la joacă, l-a întrebat:

- Și acum, unde îți sunt mănușile? Trebuie să ți le pun în mâini ca să poți pleca afară!

Răspunsul:

- Le-am băgat în cizmulițe, ca să nu le pierd...

Pagini realizate de *Zaharie Alexandru și Silaghi Tania*

Bibliografie ilustrații :

[1] http://www.tigrisor.ro/activitati/planse-de-colorat/planse-de-colorat-cu-personaje-din-desene/planse-de-colorat-cu-polly-pocket/;

[2] http://www.copilul.ro/planse-de-colorat/anotimpuri/iarna-cp77/;

[3] http://e-povesti.ro/planse_de_colorat/om_de_zapada/;

[4] http://jocuripentrucopiimarisimici.blogspot.ro/search?updated-max=2014-12-28T13:36:00-08:00&max-results=10&reverse-paginate=true;

[5] http://www.super-bancuri.ro/desen/iarna-9358.html;

[6] http://www.crestinortodox.ro/datini-obiceiuri-superstitii/baba-dochia-68798.html;

[7] http://www.interferente.ro/ghiocei-planse-de-colorat.html;

[8] http://www.universdecopil.ro/pasari-calatoare-planse-de-colorat.html;

[9] http://junior.clopotel.ro/Planse-de-colorat-cu-anotimpuri-115/Pasare-de-primavara_993.

Surse web:

[1] https://roteaprofu.wordpress.com/curiozitati-fascinante-despre-corpul-uman/;

[2] http://www.zooland.ro/curiozitati-despre-reptile-3697;

[3] http://www.garbo.ro/articol/Lifestyle/18513/cei-mai-spectaculosi-copaci-din-lume.html;

[4] http://www.kanald.ro/curiozitati-care-sigur-stiai-despre-PLANTE_15602.html;

[5] http://www.hopa.ro/bancuri/copii/.

Din creațiile artistice ale năstrușnicilor noștri

